

“मीठे बच्चे- कदम-कदममा जे हुन्छ त्यो कल्याणकारी छ, यस ड्रामामा सबैभन्दा अधिक कल्याण उनीहरूको हुन्छ जो बाबाको यादमा रहन्छन्।”

प्रश्न:- ड्रामाको कुन भावीलाई जान्ने बच्चाहरू अपार खुसीमा रहन सक्छन्?

उत्तर:- जसले जानेका छन्- ड्रामा अनुसार अब यस पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ, प्राकृतिक प्रकोप पनि हुन्छ। हाम्रो राजधानी त स्थापन हुनु नै छ, यसमा कसैले केही गर्न सक्दैन। हुन त अवस्था तल-माथि भइरहन्छ, कहिले धेरै उमंग, कहिले सेलाउँछौं। यसमा अलमलिनु छैन। सबै आत्माहरूका पिता भगवानले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ, यसै खुसीमा रहनु छ।

गीत:- महफिल में जल उठी शमा.....

ओम् शान्ति। प्यारा नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार चैतन्य पुतलीहरूलाई बाबाले याद-प्यार दिइरहनु भएको छ। तिमीहरू सबै हो चैतन्य पुतली। बाबालाई शमा पनि भन्छन्, तर उहाँलाई बिल्कुलै जानेका छैनन्। शमा कुनै ठूलो हुनुहुन्न, एउटा बिन्दु हुनुहुन्छ। कसैको पनि बुद्धिमा छैन- हामी आत्मा बिन्दु हौं। हाम्रो आत्मामा सारा पार्ट छ। आत्मा र परमात्माको ज्ञान अरु कसैको बुद्धिमा छैन। तिमी बच्चाहरूलाई नै बाबाले आएर सम्झाउनु भएको छ, आत्माको रियलाइजेशन गराउनु भएको छ। पहिला यो थाहा थिएन- आत्मा के हो, परमात्मा के हो! त्यसैले देह-अभिमानको कारण बच्चाहरूमा मोह पनि छ, विकार पनि धेरै छन्। दुनियाँ कति उच्च थियो। विकारको नाम पनि थिएन। त्यो थियो निर्विकारी दुनियाँ, अहिले छ विकारी दुनियाँ। कुनै पनि मनुष्यले यस्तो भन्दैनन् जसरी बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला मैले नै यसलाई शिवालय बनाएको थिएँ। मैले नै शिवालय स्थापना गरेको थिएँ। कसरी? त्यो पनि तिमीले अहिले बुझिरहेका छौं। तिमीले जानेका छौं- कदम-कदममा जे हुन्छ त्यो कल्याणकारी नै हुन्छ। एक-एक दिन धेरै कल्याणकारी उनीहरूको हुन्छ जो बाबालाई राम्रोसँग याद गरेर आफ्नो पनि कल्याण गरिरहन्छन्। यो हो नै कल्याणकारी पुरुषोत्तम बन्ने युग। बाबाको कति महिमा छ। तिमीले जानेका छौं- अहिले सत्य-सत्य भागवत चलिरहेको छ। द्वापरमा जब भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ तब सुरु-सुरुमा तिमीले पनि हीराको लिङ्ग बनाएर पूजा गर्छौं। अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ, हामी जब पुजारी बन्यौं तब मन्दिर बनाएका थियौं। हीरा माणिकका बनाएका थियौं। त्यो चित्र (मन्दिर) त अहिले मिल्न सक्दैन। यहाँ त मानिसहरूले चाँदी आदिको बनाएर पूजा गर्छन्। यस्ता पुजारीहरूको पनि मान हेर कति छ। शिवको पूजा त सबैले गर्छन्। तर अव्यभिचारी पूजा त छँदै छैन।

यो पनि बच्चाहरूले जानेका छन्- विनाश पनि अवश्य आउनु नै छ, तयारी भइरहेको छ। प्राकृतिक प्रकोप पनि ड्रामामा निश्चित छ। कसैले जति कोसिस गरे पनि तिम्रो राजधानी त स्थापन हुनु नै छ। कसैको पनि तागत छैन जसले यसमा केही गर्न सकोस्। बाँकी अवस्था त तल-माथि हुन्छ नै। यो हो धेरै ठूलो कमाई। कहिले तिमी धेरै खुसीमा, राम्रो ख्यालमा रहन्छौं, कहिले सेलाउँछौं। यात्रामा पनि तल-माथि हुन्छ, यसमा पनि यस्तै हुन्छ। कहिले त बिहान उठेर बाबालाई याद गरेर धेरै खुसी हुन्छन्। ओहो! बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। आश्चर्य छ। सबै आत्माहरूका पिता भगवानले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। उनीहरूले फेरि कृष्णलाई भगवान सम्झेका छन्। सारा दुनियाँमा गीताको महिमा धेरै छ किनकि भगवानुवाच छ नि। तर यो कसैलाई थाहा छैन- भगवान कसलाई भनिन्छ। चाहे जति नै पोजीशन भएका ठूला-ठूला विद्वान, पण्डित आदि हुन्, भन्छन्- पनि, गड फादरलाई याद गर्छौं तर उहाँ कहिले आउनु भयो, आएर के गर्नुभयो, यो सबै बिर्सको छन्। बाबा सबै कुरा सम्झाइरहनुहुन्छ। ड्रामामा यो सबै निश्चित छ। यो रावण राज्य फेरि पनि हुन्छ र मलाई आउनु पर्छ। रावणले नै तिमीलाई अज्ञानताको घोर-अन्धकारमा सुताइदिन्छ। ज्ञान त केवल एक ज्ञान सागरले नै बताउनु हुन्छ, जसबाट सदगति हुन्छ। बाबा सिवाय अरु कसैले सदगति गर्न सक्दैन। सर्वका सदगति दाता एक हुनुहुन्छ। गीताको ज्ञान, जुन बाबाले सुनाउनु भएको थियो त्यो फेरि प्रायः लोप भयो। यस्तो होइन, यो ज्ञान कुनै परम्परादेखि चल्दै आउँछ। अरुको कुरान, बाइबिल आदि चल्दै आउँछन्, विनाश हुँदैन। तिमीलाई त जो ज्ञान अहिले मैले दिन्छु, यसको कुनै शास्त्र बन्दैन, जुन परम्परा अनादि बनोस्। तिमीले त यो लेख्छौं फेरि समाप्त गरिदिन्छौं। यो त सबै

स्वतः जलेर समाप्त हुन्छ। बाबाले कल्प पहिला पनि भन्नभएको थियो, अहिले पनि तिमीलाई भनिरहनु भएको छ- यो ज्ञान तिमीलाई मिल्छ फेरि गएर प्रारब्ध पाउँछौं फेरि यस ज्ञानको आवश्यकता रहँदैन। भक्तिमार्गमा सबै शास्त्र छन्। बाबाले तिमीलाई कुनै गीता पढेर सुनाउनुहुन्छ। उहाँले त राजयोगको शिक्षा दिनुहुन्छ, जसको फेरि भक्तिमार्गमा शास्त्र बनाउँछन् अनि गडबड गरिदिन्छन्। तिमी मूल कुरा हो- गीताको ज्ञान कसले दियो! उहाँको नाम परिवर्तन गरिदिएका छन्, अरु कसैको पनि नाम परिवर्तन भएको छैन। सबैको मुख्य धर्म शास्त्र छ नि। यसमा मुख्य हुन्- देवता धर्म, इस्लाम धर्म र बौद्ध धर्म। कसै-कसैले भन्छन्- पहिला बौद्ध हुन्छ, पछि इस्लाम। भन, यी कुरासँग गीताको कुनै सम्बन्ध छैन। हाम्रो त काम हो बाबाबाट वर्सा लिने। बाबा कति राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ- यो हो विशाल वृक्ष। राम्रो छ, फलावरभास (सजाउने फूल) जस्तै लाग्छ। ३ हाँगा निस्कन्छन्। कति राम्रो विवेकले बनाइएको वृक्ष छ। कसैले पनि झट्ट बुझ्न सक्छ- हामी कुन धर्मका हौं। हाम्रो धर्म कसले स्थापन गर्यो? यी दयानन्द, अरविन्द घोस आदि त अहिले भर्खरै आएका हुन्। उनीहरूले पनि योग आदि सिकाउँछन्। हो सबै भक्ति। ज्ञानको त नाम-निशान छैन। कति ठूला-ठूला टाइटिल मिल्छन्। यो पनि सबै ड्रामामा निश्चित छ, फेरि पनि हुन्छ, ५ हजार वर्षपछि। सुरुदेखि लिएर यो चक्र कसरी चलेको छ, फेरि कसरी दोहोरिन्छ? तिमीले जानेका छौ। अहिलेको वर्तमान फेरि बितेर भविष्य हुन्छ। पास्ट, प्रिजेन्ट, फ्युचर। जो पास्ट हुन्छ त्यही फेरि फ्युचर हुन्छ। यस समयमा तिमीलाई ज्ञान मिल्छ फेरि तिमीले राजाई लिन्छौ, यी देवताहरूको राज्य थियो नि। त्यतिबेला अरु कसैको राज्य थिएन। यो पनि एक कहानी जस्तै बताऊ। धेरै सुन्दर कहानी बन्छ। उहिले ५ हजार वर्ष पहिला यो दुनियाँ सत्ययुग थियो, अरु कुनै धर्म थिएन, केवल देवी-देवताहरूको नै राज्य थियो। त्यसलाई सूर्यवंशी राज्य भनिन्थ्यो। लक्ष्मी-नारायणको राज्य चल्यो १२५० वर्ष, फेरि उनीहरूले राज्य दिए अरु क्षत्रिय भाइहरूलाई फेरि उनीहरूको राज्य चल्यो। तिमीले सम्झाउन सक्छौ- बाबाले आएर पढाउनु भएको थियो। जसले राम्रोसँग पढे उनै सूर्यवंशी बने। जो फेल भए उनीहरूको नाम क्षत्रिय रहन गयो। बाँकी लडाईं आदिको कुरा हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले मलाई याद गर्यौ भने तिमी विकर्म विनाश हुन्छ। तिमीले विकारमाथि विजय पाउँछु। बाबाले आदेश गर्नुभएको छ, जो काममाथि विजय पाउँछ उही जगतजित बन्छ। पछि गएर आधाकल्प पछि फेरि वाममार्गमा गिँछन्। उनीहरूको पनि चित्र छ। अनुहार देवताहरूको बनेको छ। राम राज्य र रावण राज्य आधा-आधा हुन्छ। उनको कहानी बनाउनु पर्छ। फेरि के भयो, फेरि के भयो। यही सत्य-नारायणको कथा हो। सत्य त एउटै बाबा हुनुहुन्छ, जसले यस समयमा आएर तिमीलाई सारा आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिइरहनु भएको छ, जुन अरु कसैले दिन सक्दैन। अरुले त बाबालाई नै जानेका छैनन्। जुन ड्रामामा कलाकार छन्, त्यसको रचयिता-निर्देशक आदिलाई जानेका छैनन् भने बाँकी कसले जानेका छन्! अहिले तिमीलाई बाबाले बताउनु हुन्छ- ड्रामा अनुसार यो फेरि पनि यस्तै हुन्छ। बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई फेरि पढाउनु हुन्छ। यहाँ अरु कोही आउन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले बच्चाहरूलाई नै पढाउँछु। कोही नयाँलाई यहाँ बसाउन सकिँदैन। इन्द्रप्रस्थको कहानी पनि छ नि। नीलम परी, पुखराज परी नाम छन् नि। तिमीमा पनि कोही हीरा जस्ता रत्न छौ। हेर, रमेशले यस्तो कुरा निकाले प्रदर्शनीको, जसमा सबैको विचार सागर मथन भयो। त्यसैले हीरा जस्तो काम गरे नि। कोही पुखराज छन्, कोही के छन्! कसैले त बिल्कुलै केही जानेका छैनन्। यो पनि जानेका छौ- राजधानी स्थापना हुन्छ। त्यसमा राजा-रानी आदि सबै चाहिन्छ। तिमीले सम्झन्छौ- हामी ब्राह्मणहरू श्रीमत्तमा पढेर विश्वको मालिक बन्छौं। कति खुसी हुनुपर्छ। यो मृत्युलोक खतम हुनु छ। यी बाबाले त अहिले नै सम्झन्छन्- म गएर बच्चा बन्छु। बचपनको त्यो कुरा अहिले नै सामुन्ने आइरहन्छ, चालचलन नै बदलिन्छ। यसैगरी त्यहाँ पनि जब बूढा हुन्छन् अनि सम्झन्छन्- अब यो वानप्रस्थ शरीर छोडेर म किशोर अवस्थामा जान्छु। बचपन हो सतोप्रधान अवस्था। लक्ष्मी-नारायण त युवा हुन्, विवाह गरेकालाई किशोर अवस्था कहाँ भनिन्छ र! युवा अवस्थालाई रजो, वृद्धलाई तमो भनिन्छ। त्यसैले कृष्णमा धेरै लव हुन्छ। हुन् त लक्ष्मी-नारायण पनि उनै। तर मनुष्यले यो कुरा जानेका छैनन्। कृष्णलाई द्वापरमा, लक्ष्मी-नारायणलाई सत्ययुगमा पुर्याइदिएका छन्। अहिले तिमीले देवता बन्ने पुरुषार्थ गरिहेका छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ- कुमारीहरू त एकदम खडा हुनुपर्छ। कुमारी कन्या, अधर कुमारी, देलवाडा आदि जति पनि मन्दिर छन्, यो तिमी एक्युरेट यादगार हो। त्यो जड, यो चैतन्य। तिमी यहाँ चैतन्यमा बसेका छौ, विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौ। स्वर्ग त यहाँ नै हुन्छ। मूलवतन, सूक्ष्मवतन कहाँ छ, तिमी बच्चाहरूलाई सबै थाहा छ। सारा ड्रामालाई तिमीले जानेका छौ। जो पास्ट भएको छ सो फेरि फ्युचर हुन्छ फेरि पास्ट हुन्छ। तिमीलाई कसले पढाउनु हुन्छ, यो बुझ्नु छ। हामीलाई भगवानले पढाउनु हुन्छ। बस्, खुसीमा रोमाञ्च खडा हुनुपर्छ। बाबाको यादले

सबै घोटाला निस्कदै जान्छ। बाबा हाम्रो बाबा पनि हुनुहुन्छ, हामीलाई पढाउनु पनि हुन्छ फेरि हामीलाई साथमा पनि लैजानुहुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर परमात्मा बाबासँग यस्तो कुरा गर्नु छ। बाबा हामीलाई अहिले थाहा भएको छ, ब्रह्मा र विष्णुको बारेमा पनि थाहा भएको छ। विष्णुको नाभीबाट ब्रह्मा निस्के। विष्णुलाई देखाउँछन् क्षीरसागरमा। ब्रह्मालाई सूक्ष्मवतनमा देखाउँछन्। वास्तवमा हो यहाँ। विष्णु त हुन् राज्य गर्ने। यदि विष्णुबाट ब्रह्मा निस्के भने अवश्य राज्य पनि गरेको हुनु पर्छ। विष्णुको नाभीबाट निस्केको हुन् भने त मानौं बच्चा भए। यो सबै कुरा बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। ब्रह्मा नै ८४ जन्म पूरा गरेर अब फेरि विष्णुपुरीको मालिक बन्छन्। यो कुरा पनि कसैले पूरा रीतिले बुझ्दैनन्, तब त त्यो खुसीको पारा चढ्दैन। गोप-गोपिनीहरू त तिमी हौं। सत्ययुगमा कहाँ हुन्छन् र! त्यहाँ त हुन्छन् राजकुमार-राजकुमारी। गोप-गोपीहरूका गोपी वल्लभ हुनुहुन्छ नि। प्रजापिता ब्रह्मा हुन् सबैका बाबा र फेरि सबै आत्माहरूको बाबा हुनुहुन्छ निराकार शिव। यी सबै हुन् मुख वंशावली। तिमीहरू सबै बी.के. भाइ-बहिनी भयौं। क्रिमिनल आई हुन सक्दैन, यसमा नै मायाले हार खुवाउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिलेसम्म जे जति पढेका छौं त्यसलाई बुद्धिबाट बिर्स। मैले जो सुनाउँछु त्यो पढ। सिँढी त धेरै फस्टक्लास छ। सारा आधार एक कुरामा छ। गीताका भगवान को हुनुहुन्छ? कृष्णलाई भगवान भन्न सकिंदैन। उनी त सर्वगुण सम्पन्न देवता हुन्। उनको नाम गीतामा लेखिदिएका छन्। कालो पनि उनलाई बनाएका छन् र फेरि लक्ष्मी-नारायणलाई पनि कालो बनाइदिएका छन्। कुनै हिसाब-किताब नै छैन। रामचन्द्रलाई पनि कालो बनाइदिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— काम चितामाथि बसेपछि कालो भयौं। नाम त एकको लिइन्छ। तिमीहरू सबै ब्राह्मण हौं। अहिले तिमी जानि चितामाथि बस्छौं। शूद्र काम चितामाथि बसेका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— विचार सागर मंथन गरेर युक्तिहरू निकाल— कसरी जगाउने? जागृछन् पनि ड्रामा अनुसार। ड्रामा एकदम बिस्तारै-बिस्तारै चल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) सदा यसै स्मृतिमा रहनु छ— हामी गोपी वल्लभका गोप-गोपी हौं। यसै स्मृतिद्वारा सदा खुसीको पारा चढिरहोस्।

२) अहिलेसम्म जे जति पढेका छौं, त्यसलाई बुद्धिबाट बिर्सेर बाबाले जे सुनाउनु हुन्छ त्यही पढ्नु छ। हामी भाइ-बहिनी हौं— यस स्मृतिद्वारा विकारी दृष्टिलाई समाप्त गर्नु छ। मायासँग हार खानु छैन।

वरदानः— रियल्टीद्वारा रोयल्टीको प्रत्यक्ष रूप देखाउने साक्षात्कारमूर्त भव
अब यस्तो समय आउने छ, हरेक आत्माको प्रत्यक्ष रूपमा आफ्नो रियल्टीद्वारा रोयल्टीको साक्षात्कार गराउने छन्। प्रत्यक्षताको समय मालाको दानाको नम्बर र भविष्य राज्यको स्वरूप दुवै प्रत्यक्ष हुन्छन्। अहिले जो रेस गर्दा गर्दै थोरै रिसको धूलोको पर्दाले चम्किलो हीरालाई छिपाइदिन्छ, अन्त्यमा यो पर्दा हट्ने छ फेरि लुकेका हीरा आफ्नो प्रत्यक्ष सम्पन्न स्वरूपमा आउने छन्, रोयल फेमिलीकाले अहिलेबाटै आफ्नो रोयल्टी देखाउँछन् अर्थात् आफ्नो भविष्य पदलाई स्पष्ट गर्छन्। त्यसैले रियल्टीद्वारा रोयल्टीको साक्षात्कार गराऊ।

स्लोगनः— कुनै पनि विधिले व्यर्थलाई समाप्त गरेर समर्थलाई इमर्ज गर।